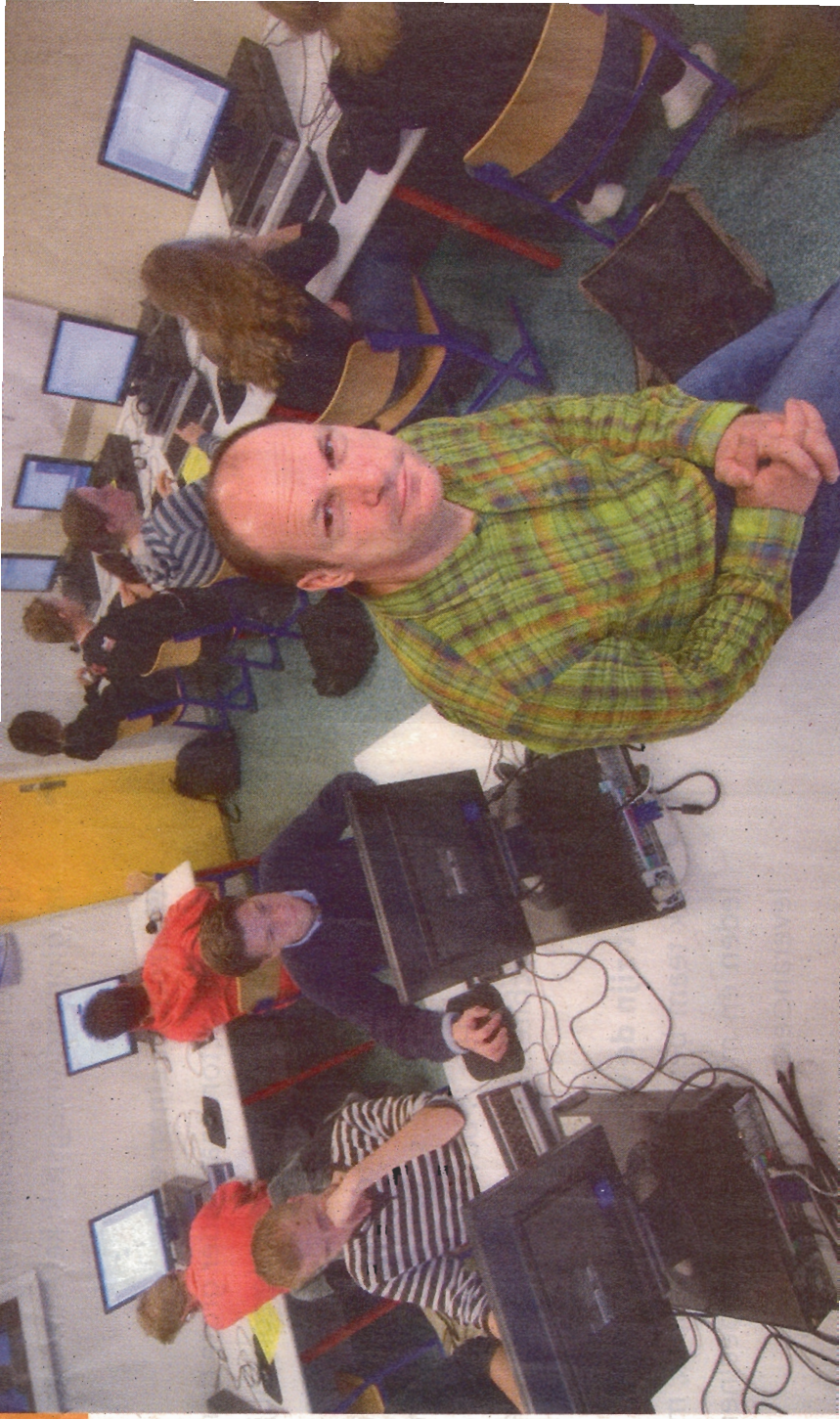

BLOKKEN & BYTES

Wat is de rol van een informatica docent? De serie Blokken en Bytes geeft een inzicht in het dagelijkse IT-leven op scholen. Deze week Frans Peeters van het St. Willibrord-college uit Goes.

Het 'yes-effect!' van programmeren

In het computerlokaal heerst een haast serene rust. Een kleine 30 havo- en vwo-leerlingen werken geconcentreerd aan de opdrachten die ze via het e-learning systeem krijgen. Alhoewel ... "ga eens aan het werk!" roept Peeters naar een leerling die iets teveel afwaait naar msn. "Sommige docenten zijn panisch voor msn, en ik kan het ook uitzetten hoor," zegt hij, "maar dit is de realiteit voor die jongens en meiden. Ze kunnen ook meerdere dingen tegelijk."

Frans Peeters is sinds 1998 informaticadocent op het St. Willibrordcollege in Goes. Hij hoorde bij de eerste lichten die van de CODI-opleiding kwam. Hij is zeer begaan met het vak en met zijn leerlingen. "Het omgaan met leerlingen geeft me de grootste voldoening."

Ongetwijfeld speelt deze pragmatische positieve instelling mee in het succes van het informaticadocent op het St. Willibrordcollege. "We hebben in de bovenbouw van havo en vwo twee klassen per jaar vol. Dat is veel, want informatica is een keuzevak. We moeten dus ieder jaar ziejties winnen in concurrentie met keuzevakken als Management & Organisatie. We laten op de keuzevakken voorlichting zo goed mogelijk zien wat we doen: onder andere programmeren. We gaan bijvoorbeeld aan de slag met gamemaker, altijd een geweldig succes. In twee weken bouwen de leerlingen een game, en leren zo spelenderwijs programmeren."

Grootste lol

Naast zijn aanstelling als docent en ICT-coördinator op het St. Willibrordcollege in Goes steekt Peeters veel tijd in de ontwikkeling van het vak. Hij is bijvoorbeeld de drijvende kracht achter www.informaticavo.nl, kennisite voor informaticadocenten. Het is een platform met nieuws en achtergronden waar docenten kennis kunnen delen. Leuke anekdote: Peeters was bij de verloting van het domein 'informaticavo.nl' ook de winnaar. Maar 'Informaticavo.nl' was toen al zo ingeburgerd, dat hij besloot er niets mee te doen. Hij gaf het domein aan de VSNU, in ruil voor een kleurenlaserprinter. Nu is het in handen van

de TU Eindhoven. "Achteraf denk ik wel eens: daar had meer in gezeten, ik had er zelf iets mee kunnen doen", lacht Peeters. "Maar ach, dat is ook weer een hoop gedoe, en ik vind het niet echt interessant." Liever steekt hij zijn tijd in onderwijs, de school, de website of de schaaclub. "Ik ben geen man die 's avonds voor de tv kan zitten, ik ben altijd bezig." Zo was Peeters de voortrekker van het project ZIEN: alle middelbare scholen in Zeeland zijn

"Soms zou ik zeggen: een luizenbaan"

proberen het vak zo praktisch mogelijk te geven. Weliswaar heeft het ministerie eindtermen vastgesteld, maar er wordt geen centraal schriftelijk examen afgenomen. In feite ben je dus zo vrij als wat. Nu houden we ons wel keurig aan die eindtermen hoor, maar het materiaal ontwikk-

kelen we zelf." Informatica verandert snel, en dus de inhoud van de lessen ook. "Die dynamiek is ook juist het leuke. Websites maken deden we een paar jaar geleden in FrontPage, maar daar hoef je nu niet meer mee aan te komen. Nu is dat bijvoorbeeld PHP en voor leerlingen die wat verder willen gaan - bijvoorbeeld richting informaticastrudie - Java." Ook SQL staat op het programma, en natuurlijk ook HTML. "Het 'yes-effect' dat je krijgt als je iets hebt geprogrammeerd dat werkt zie ik bij leerlingen ook", zegt Peeters. "Het liefst heb je natuurlijk ook leerlingen die helemaal niets kunnen als ze hier komen, daar heb je de meeste lol van. Na twee maanden zijn ze soms beter dan jij!" Dat is iets waar je als leraar informatica heel goed tegen moet kunnen: voorbijgestreefd worden door leerlingen. Ik vind het geen probleem: vaak zijn ze trouwens in één ding waanzinnig goed, maar kan je ze op andere gebieden nog heel wat bijbrengen." Frustaties heeft Peeters nauwelijik. "Het salaris in het onderwijs zou dan minder zijn, maar ik vind eigenlijk dat ik prima verdien. Nou ja één frustratie heb ik wel", en hij wijst om zich heen naar het lokaal waar de bovenbouwleerlingen net plaats maken voor brugklassers, "dit is mijn kantoor. Soms belt er iemand op en dan moet ik die in deze herrie te woord staan. Er is een groot tekort aan kantoorruimte op school. Maar verder heb ik niets te klagen: de directie is heel erg ict-minded, we hebben goeie nieuwe spullen, een prachtige mediatheek. Ik heb hier een geweldig leven, en soms zou ik zelfs zeggen: een luizenbaan."